

Det er trist, at den daværende borgerlige regering med hr. Hans Engell som daværende justitsminister gennemførte den lovgivning om at tage flygtninge fra det tidligere Jugoslavien herop og fuppe folk til at tro, at det ville blive midlertidigt. Det var jo rent faktisk det, der skete. Jeg husker meget, meget tydeligt debatten. Jeg husker min egen ordførertale, og jeg husker, hvad jeg advarede imod på det tidspunkt: faktisk nogenlunde den situation, som vi står i her i dag.

Jeg er ikke i tvivl om, at et land, der skal genopbygges efter en ødelæggende krig, behøver sit folk, og også derfor er det vigtigt, at flygtningene vender hjem. Jeg er hundrede procent enig i sigtet i, at man begynder at overveje – når og hvis freden forhåbentlig er langtidsvirkende – hvordan man så på bedst mulig måde hjemsender flygtninge til deres eget land.

Jeg opfatter de to forslag om motiveret dagsorden, der er fremsat her i dag, som havende nogenlunde samme sigte – måske med lidt forskellige formuleringer – og da jeg kan forstå, at Venstres og De Konservatives er det, der får størst opbakning, skal jeg sige, at Dansk Folkeparti også stemmer for det forslag.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Blot to helt korte bemærkninger som afslutning på debatten. Det er af mange blevet sagt, at nu skal man til at begynde at forberede repatriering. Ja, det har vi forberedt meget, meget længe. Det har vi forberedt ved, at vi har lavet en lovgivning, der giver en økonomisk støtte og en rådgivning i forbindelse med repatriering. Der er lavet en ordning, der gælder dem, der endnu ikke har fået asyl. Den har omkring et par hundrede valgt.

Så kom det lidt overraskende pludselige overfald på Gorazde, og derefter gik det i stå med at vende tilbage. Men jeg vil godt lige minde om, at der rent faktisk har været et par hundrede, som, mens krigen rasede, vendte tilbage.

Vi har også forberedt det på den måde, at vi i UNHCR-sammenhæng, i EU-sammenhæng og alle de øvrige steder, hvor Danmark sidder med i det internationale arbejde, lige præcis i disse dage og uger er med til at diskutere: Hvordan sikrer vi, at en tilbagevendende overhovedet bliver mulig?

Nogle af de ting har været oppe under tidligere debatter her i dag, men som jeg sagde i min besvarelse af forespørgslen, har en lang række af de ting, der er foregået under opholdet i Dan-

mark, jo netop også haft det sigte, at folk skal have mulighed for at vende tilbage og med så få afbræk som muligt genoptage tilværelsen i det land, som de på det skammeligste måtte flygte fra.

Jeg nævnte skolebørnene. Jeg kunne have nævnt en lang række andre ting, men i denne forbindelse er det, der er det afgørende at få fastslået, at det at forberede en tilbagevendende reelt har stået på fra det øjeblik, de første bosniske flygtninge kom til Danmark. Det er, som jeg sagde, et af de ben, deres opholdsvilkår har gået på.

Den anden bemærkning, jeg blot skal komme med, er en oplysning, for der har været nogen uklarhed under debatten her i dag, synes jeg, om, hvad det er, der skal til, for at folk kan miste en opholdstilladelse, de har erhvervet, altså miste den, inden de passerer 3-års-grænsen.

Det er ikke en minister eller et folketingsflertal, der kan fratage en, der har fået asyl her i landet, en opholdstilladelse. Det er præcis den samme myndighed, som har givet opholdstilladelsen, som også kan fratage den igen. Derfor skal der en, lad mig bare kalde det omvendt behandling til, for at man kan miste sin opholdstilladelse. Det vil sige, at det er på samme måde, som når man får den; dér er det så først Udlændingestyrelsen og bagefter Flygtningenevnet, som skal tage stilling til, om opholdsgrundlaget stadig væk er til stede.

Det vil sige, at vi allerede har et system, som er gearret til at træffe den beslutning, som man taler om i denne forbindelse.

Endelig vil jeg godt slutte debatten i dag med at sige, at det tilsyneladende er umuligt at få fastslået den indlysende kendsgerning, at det ikke var den lov, der blev vedtaget for et år siden, der betød, at man kunne starte asylsagsbehandlingen. Indimellem kan man undre sig lidt over, at kolde facts har en så stor vanskelighed ved at trænge igennem, hvis et tilstrækkeligt stort antal partier har besluttet sig til, at de vil benægte fakta.

Derfor gør jeg for sidste gang et forsøg på at forklare, hvad det er for et grundlag, man opererer ud fra. Det grundlag er, at et flertal i Folketinget, et meget, meget bredt flertal – endda i vinteren 1992 – besluttede, at man i maksimalt 2 år kunne fratage bosniske krigsflygtninge den ret, som alle andre asylansøgere har, nemlig retten til at få deres sag behandlet.

Det var det, der også var grundlaget, dengang Danmark startede asylsagsbehandlingen for de